

O Beni Biliyor

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Nisan 2022

“Bir yağmur bilirim bir de kaldırım
Biri damla damla alnıma düşer
Diğerinde durup göğe bakarım
Ne şehir ne deniz kokan gemiler
Bir yağmur bilirim bir de kaldırım...”(S. Karakoç)

Hangi düş' ün yolcususun yorgun rıhtımların müşkül kızı ve günü tembihleyen meleklerin coşkusu
mudur ansızın sana sirayet eden?

Bir kumpassa ömür
Kavurduğum leblebi tadında yaşamak
Aşka sözüm geçmez şükür ki
Yoksa tası tarağı toplayıp da çoktan göçmüştüm hayattan.

Hazan, ritüelim gel-geç hüznlerde saklı
Kerametim ben
Göğe dokunan gözlerim
Oysaki ben bulutları öpmek isterim.

Manen zenginim, acımla yolcusu
Olduğum dualarda saklı mezarım
Bense yeniden doğabilmenin sevinciyle
Ah, sığındığım bir şiir de değil sadece mutluluğum
Her şiir benim yolculuğumdur Rabbin katına
Huzur bulduğum huzuruna çıktığım
Üstelik sadece beş vakit değil
Aralıksız zıpkın yiyip de göğsüme
Nasıl anmam nasıl anmam Rabbimi...

Zulmü besin bilenlerin bilemediği yüreğimde saklı
İtikat ve itibar ve imha edemediğim bazen
Doğaüstü acılar
Ve işte tekbir getirdiğim
Mevsimden öte bir günde yaşadığım nice mevsim
Katık ettiğim şiirlerden çok öte.

Miadı dolmuş vicdanların
Mihrakı yalnızlığın
Mizacinsa şaşkın varlığı
En çok de severken şakıdığım bülbül gibi
Gül olmanın hikmeti
Sancağım da sandalım da sandukam da saklı
Elbet içimin mimarisinde.

Vücut denen geçici mesken
Açlıkla terbiye ettiğim ezelden
Şu sefil beden
Ruhumsa devingen
Hem mutlu hem üzgün olabildiğim
Aynı anda yaşadığım binlerce mucize ansızın:
Zırhımı delemes de hiç kimse
Saçım başım salkım saçak telaşı mevsimin
Sehven yaşadığım sehven ölü
Şifa bulduğum dualar ve şiirin verdiği gücü
Katlayıp da sunduğum kendimi Rabbime...

Sınandığım vakıf ömrü
Tevazu yüklü bir gülümseme
Adıma layık olmanın şanıyla
Sancağım ve bayrağım ve bitmez acılarım
Katıksız da mutluyum
Gözlerden irak bir tebessüm değil hem benimki
Beylik değil de hüznümü tevafuk bildim bileli
Akabinde yeniden doğmanın meali
Asla da bilmezler gücüm nereden.

Tümünden gelen sözcükler
Rabıtamsa imgeler
En yüksek rakım gözümü diktiğim
Elbet İlahi Makam çıkmak adına huzuruna
Nasıl da telaşlı ve coşkuluyum
Bir şiire namzet
Bir de teyakkuzda hicret
Hazanım baharım

Kışım yazım ve de efkârım
Muhatabım sadece Hünkârım
Aşkî andığım kadar sevebildiğim gönülden

Nasıl ki yaratılanı sevdim
Yaratanı sevdim seveli
Makamlardan hicaz
Asla de dolu olmadığım hicap
Kimse hayatla arama nifak
Sokan da değil umurumda yoksa nasıl bilirdim düşlerimi?

Gerçek kıldığım ömürlük hayallerimi
Mademki bahşeden sadece O
Ve işte tek lüksüm sevmek
İdare lambasında dahi yazarım ben
Yaşamının mealî nasıl ki umut ve inanç
Kös kös bakıp da geçmiyorum ben dünyadan
Vakıf olduğum bunca imtihan
Düşlerimi kovduğunda kalırdı yoksa şiirler
İnzivada geçen ömrüme da aldanmasın kimseler

İhya edilesi yürek ve vicdan
Mademki tapusu Rabbimde
Ve işte koşa koşa çıktığım merdivenler
Huzur ve huşu içerisinde sevmenin müdavimi
Sıra dışı bir rüzgârım ben
Bazen içine ters esen
Bazense dinen
Dindiği kadar sızım
Asla da başka şey istemem Rabbimden
O beni biliyor madem ta ezelden...